

ЛЕКСІКА-СЕМАНТЫЧНАЯ ТЭРМІНАЛАГІЗАЦЫЯ Ў ТЭХНІЧНАЙ ГАЛІНЕ

Артыкул прысвечаны даследаванню тэхнічнай тэрміналогіі. Прадметам разгляду з'яўляецца ўтварэнне тэрмінаадзінак, што мае непасрэднае дачыненне да ўпарадкаваннай сучаснай беларускай тэрміналогіі – адной з актуальных праблем сучаснага мовазнаўства. Аўтар аналізуе лексіка-семантычны спосаб дэрывацыі тэхнічных адзінак.

Уводзіны

Падмуркам беларускай тэрміналогіі з'яўляецца лексіка агульнаўжывальнай мовы розных часоў узнікнення. Як адзначаецца даследчыкамі, “першапачатковай асновай фарміравання тэрміналагічнай лексікі старабеларускай мовы прамаерна лічыць намінацыі розных прадметаў і з'яў прыроды ў народным маўленні і пазней фіксацыю гэтых намінацый у пісьмовых помніках старабеларускай мовы” [1, с. 351].

Асноўная частка

Аб'ектам семантычнага пераасэнсавання пры ўтварэнні тэхнічных тэрмінаадзінак часта выступаюць бытавыя назвы. Можна вылучыць асноўныя тэматычныя групы агульнаўжывальных слоў, на базе якіх лексіка-семантычным спосабам утвараюцца тэхнічныя тэрміны. Гэта найменні:

– гаспадарчых, бытавых прадметаў, механізмаў, памяшканняў і г.д. (*каромысел, крук, куліса, карусель, парасон, кастыль, мост, корак, жолаб, кладоўка*). У межах гэтай семантычнай групы вылучаюцца лексемы са значэннем выніку дзеяння, названага ўтваральнай асновай: *лата, шво, лаз, замок, піла, валы, камяк*. Адзначым, што некаторыя з названых слоў агульнаўжывальнай мовы ўтвораны ад дзеясловаў суфіксальным (нульсуфіксальным) спосабам. Напрыклад, *шво – шыць, лата – латаць*;

– абутку, адзення і іх дэталей (*башмак, каўпак, пояс, рукаў, вуаль, жакет, галёш, кажух, фартух, пальчатка*);

– ёмістасцей, посуду (*талерка, пасудзіна, кораб, коўш, кацёл*). Трэба мець на ўвазе, што адзінкі тыпу *вілка* не могуць быць аднесены да гэтай групы семантычных дэрываатаў, паколькі запазычаны з рускай мовы ў гатовым выглядзе як

тэхнічныя тэрміны, напрыклад, *штэлсельная вілька*. Нагадаем, адпаведныя словы прыбор у беларускай мове называецца *відэлец*;

– з’яў прыроды і навакольнага свету (*паветра, канава, след, крыніца, ствол, пратока, корань, калодзеж, стрыжань, плашка, святло, стан, хваля, сцябло, ручай, гняздо, ліст, прамень, каньён, пячора, полымя*);

– розных відаў зброі і яе частак (*зільза, курок, страла, карабін, шчыт*);

– частак цела чалавека і жывёлы, іх унутраных органаў (*губа, зрэнка, пята, спінка, плячо, палец, зёў, хобат, рабро, шчака, завусенец, ражок, калена, ракавіна, кулак, лапа, крыло*);

– прадстаўнікоў жывёльнага свету (*кабанчык /авіяцыя/, лебедзь, воўк-машына, гусеніца, ёрш, карасік /напільнік/, бык, кошка, чушка*);

– прадуктаў харчавання (*сухар, абаранак*).

Вылучаецца група тэрмінаў, утвораных ад агульнаўжывальных лексем – назваў дзеянняў, псіхічных працэсаў, уласцівасцей, стану (*памяць /на магнітным барабане/, намаганне /цягавае/, завіўка /металаапрацоўка/, жорсткі /вал/, валачыць /дрот/, магутны, безадказны, тлусты, стомленасць, плаўнасць, намаганне, старэнне, здольнасць*). Напрыклад, **тлусты** ў агульнаўжывальнай мове мае значэнне ‘ў якім шмат тлушчу’. Спецыяльнае значэнне: ‘з тоўстымі лініямі’, напрыклад, *тлусты шрыфт*. **Стомленасць** адпаведна – ‘абясціленасць, зморанасць цяжкай працай або якім-небудзь заняткам’ і ‘працэсы змены ўласцівасцей матэрыялу, якія выклікаюць яго пашкоджанне, утварэнне трэшчыны і пад. Развіццё трэшчыны стомленасці’. **Жывучасць** – ‘жыццяздольнасць, вынослівасць. Ж. арганізм’ і ‘здольнасць доўга захоўвацца, існаваць’. У матэрыялазнаўстве *жывучасць* – ‘здольнасць матэрыялу працаваць пасля пашкоджання і ўтварэння трэшчыны. Ж. дэталі’. **Намаганне** – фізічнае, разумовае або душэўнае напружанне, накіраванае на што-н. Прыкласці ўсе н. У машынабудаванні *намаганне* вымяральнае – сіла ўздзеяння на паверхню дэталі ў зоне кантакту.

Пранікненне лексікі адбываецца не толькі з агульнаўжывальнай мовы ў навукова-тэхнічную, але і наадварот: спецыяльныя назвы набываюць агульнаразумельныя значэнні. Напрыклад, тэрміны **падатлівы** (‘які паддаецца фармоўцы, апрацоўцы’. П. жалеза), **трывалы** (‘устойлівы, моцны, які з цяжкасцю паддаецца разбурэнню’. Т. апора), **спраўны** (‘без пашкоджанняў, прыгодны для карыстання’. С. машына), **пружасць** (‘спружыністасць, здольнасць прымаць першапачатковую форму пасля сціскання або згінання’. П. вадзяной пары), **загартоўка** (‘від тэрмічнай апрацоўкі, якая дазваляе павысіць цвёрдасць і трываласць матэрыялу’. З. жалезавугляродзістых сплаваў) пашырылі межы сваёй семантыкі і набылі вобразныя значэнні: *падатлівы* – ‘уступчывы, згаворлівы’. П. характар; *трывалы* – ‘вынослівы, цяроплівы’. Т. чалавек; *спраўны* ‘які знаходзіцца ў добрым стане, добры. С. гаспадарка’ і ‘стараны, добрасумленны. С. праца’; *пружасць* (пра рух) – *плаўнасць*. П. паходкі, кроку; *загартоўка* – ‘фарміраванне фізічнай або маральнай стойкасці, вынослівасці’. З. характару.

Пры стварэнні тэхнічных тэрмінаў выкарыстоўваюцца асноўныя спосабы перанаймення (метафара, метанімія, сінекдаха).

Метафарычныя пераносы адбываюцца паводле падабенства адной якой-небудзь прыкметы: знешняга выгляду (*барабан, вежа, сетка, сухар, жакет /ліцейная форма/*); дзеяння, функцыі (*кладоўка, пігмент*); месцазнаходжання (*шчака*), асацыяцыі (*бягун, сапун*); або некалькіх прыкмет (*палец, алмаз, пята*). Напрыклад, агульнавядомае слова з памяншальна-ацэначным значэннем *кладоўка* ‘невялікае памяшканне для захавання прадуктаў харчавання, хатніх рэчаў і пад.’ страціла стылістычнае адценне прастамоўнасці і мае аманімічны тэрмін з семантыкай ‘склад інструментаў і пад. на вытворчасці’; **пята** – шырокі канец

чаго-н., які з'яўляецца апорай; **кажух** – чахол з жалеза, цэгля і пад. для ізаляцыі або засцерагі збудаванняў, механізмаў ці іх частак (падабенства знешняе і функцыянальнае).

Выклікае цікавасць гісторыя ўзнікнення матэрыялазнаўчага тэрміна **чушка**. У часы Пятра I у працэсе вытворчасці сталі пры змене тэхналогіі нечакана з'явіўся новы невядомы дагэтуль матэрыял. Гэты матэрыял не падлягаў механічнай апрацоўцы, паколькі быў цвёрды, але вельмі крохкі. Пазней былі адкрыты і вывучаны станоўчыя якасці гэтага матэрыялу, ён стаў шырока выкарыстоўвацца адпаведна свайму прызначэнню і атрымаў назву чыгун. А ў тыя часы пад уплывам негатыўнага ўспрыняцця чыгун сталі называць “чушкай” (“свіннёй”), прыгадаем фразеалагізм *падкласці свінню* – ‘зрабіць паціху нейкую нечаканую гадасць, паскудства’. У сучаснай тэхнічнай тэрміналогіі **чушка** – гэта ‘невялікі злітак металу, звычайна прызначаны для пераплаўкі’. Злітак вырабляецца не толькі з чыгуну, сталі, але і іншых матэрыялаў. Можна прасачыць аналогію значэння сучаснага тэрміна і гутарковага слова паводле вагі, колеры і інш. Напэўна, менавіта таму назва захавалася.

Даволі распаўсюджаны ў тэхнічным тэрмінаўтварэнні метанімічныя пераносы. Так, у навуковай літаратуры сцвярджаецца, што пры параўнанні, напрыклад, з прыродазнаўчай прамыслова-тэхнічнай тэрміналогія папаўняецца найменнямі, утворанымі шляхам метанімічнага пераносу, у 5,5 разоў больш [2, с. 16].

Сустрэкаюцца наступныя тыпы метанімічных пераносаў: назва дзеяння або працэсу – назва месца ажыццяўлення гэтага дзеяння (*пераход, разварот*), назва дзеяння або працэсу – назва рэчыва або матэрыялу (*пракладка, прысыпка, змазка*), назва дзеяння або працэсу – вынік гэтага дзеяння, працэсу (*устаўка, нарэзка, насечка, абліцоўка, спецыфікацыя, надрэз, раскол, змена, адвод*); назва прыстасавання – назва рэчыва (*выцяжка*), назва дзеяння або працэсу – назва прыстасавання для выканання гэтага дзеяння (*шліцоўка, працяжка, раскатка, апраўка, блакіроўка, заціск, загіб*), назва асобы, якая выконвае дзеянне – назва механізма для выканання названага дзеяння (*падборшык, раскідвальнік*). Так, напрыклад, у выніку метанімізацыі з'явіліся тэхнічныя адзінкі: *шліцоўка* – нажоўка для вырабу шліцаў, *устаўка /разьбовая/* – шрубавая спружына, якая усталяўваецца ў разьбовую адтуліну для павышэння зносастойкасці разьбы, *паломка* – дэталі, прыстасаванне або іх частка, якія пашкоджаны, *блакіроўка* – прыстасаванне для забеспячэння толькі аднаго з трох магчымых перамяшчэнняў пры “замкнёных” двух іншых, *спецыфікацыя* – тэхнічны дакумент у выглядзе табліцы, які вызначае склад зборкавай адзінкі, комплексу і інш.

Для ўтварэння тэхнічных тэрмінаў выкарыстоўваюцца і больш складаныя тыпы семантычнай дэрывацыі. Напрыклад: **прабег**. 1. Спартыўнае спаборніцтва. Лыжны п. – 2. Знаходжанне ў эксплуатацыі транспартных сродкаў. Аўтамабіль, падрыхтаваны да п. 3. Адлегласць, пройдзеная якім-н. транспартным сродкам. Сутачны п. цеплавоза (назва мерапрыемства іншай галіны – дзеянне – адзінка вымярэння); **ванна**. 1. Ёмістасць для вадкага асяроддзя. Бланшыровачная в. – 2. Расплаўленае асяроддзе. Закалка ў саляной в. – 3. Аб'ём вадкага асяроддзя, які ўтвараецца пры зварцы. Зваркавая в. Шлакавая в. (назва ёмістасці – назва змесціва гэтай ёмістасці – назва аб'ёму змесціва).

Лексіка-семантычнае пераасэнсаванне слоў агульнаразумелай мовы можа быць шматпланавым, што вядзе да ўзнікнення міжнавуковых і ўнутрыгаліновых амонімаў. Напрыклад, **разгонка**. 1. Паслядоўная паўторная перагонка вадкасцей, сумесей. Р. нафты (хім.) – 2. Павелічэнне адлегласці або зазору паміж дэталямі шляхам механічнага рассоўвання. Р. загатоўкі /тэхн./ – 3. Формазмя-

няльная аперацыя па апрацоўцы металу ціскам. Р. медных пруткоў на палосы /металаапрацоўка/ – 4. Расплюшчаны кавалак металу. Р. сталі. /металаапрацоўка/. 1, 2, 3 – дзеянне паводле значэння дзеяслова *разганяць* /рознагаліновая метафарызацыя/. Для тэрмінаў 3, 4 прыменена словаўтваральная мадэль *назва дзеяння – назва выніку гэтага дзеяння*.

Колькасць унутрыгаліновых амонімаў пастаянна скарачаецца ў выніку працы тэрміназнаўцаў па уніфікацыі і ўпарадкаванні спецыяльнай лексікі. У большасці выпадкаў навуковыя тэрміны з суфіксамі *-к-а*, *-ацый-а*, матываваныя дзеясловамі, замяняюцца адпаведнікамі з суфіксам *-нн-е*: *улітаванне* (операцыя) і *улітоўка* (злучэнне дэталей); *афарбоўванне* (операцыя) – *афарбоўка* (колера або спалучэнне колераў). Існуюць і іншыя спосабы размежавання адзінак такога плану. Напрыклад, тэрміны *разрэзка* (дзеянне) і *разрэз* (месца разрэзу) аформлены пры дапамозе розных суфіксаў (*-к-* і нулявога). Такім чынам, неабходна выкарыстоўваць магчымасці скасавання аманімічнасці назвы дзеяння, працэсу і прадметнага наймення, каб пазбегнуць разнабою, непажаданага для навукова-тэхнічнай лексікі. Так, у прыватнасці, тэрміны *шліцоўка*, *блакіроўка* са значэннем прадметнасці могуць суіснаваць з тэрмінамі *шліцаванне*, *блакіраванне* са значэннем адпаведнай аперацыі.

Сінекдахальнае пераасэнсаванне пры дэрывацыі тэхнічных тэрмінаў выкарыстоўваецца значна радзей (*інструмент*, *агрэгат*).

Заклучэнне

Лексіка-семантычны спосаб утварэння тэхнічных тэрмінаў характарызуецца прадуктыўнасцю і займае значнае месца сярод іншых спосабаў дэрывацыі. Ён дазваляе эканомна ставіцца да моўных рэсурсаў сучаснай беларускай мовы і дапамагае тэрмінолагам у пошуку спецыяльных найменняў новых паняццяў і з'яў сродкамі ўжо існуючай лексікі.

ЛІТАРАТУРА

1. **Антанюк, Л.А.** Беларуская мова. Лінгвістычны кампендыум / Л.А. Антанюк, Б.А. Плотнікаў. – Мн.: Інтэрпрэссэрвіс, Кніжны дом, 2003. – 672 с.
2. **Капайко, Т.В.** Лексіка-семантычны спосаб тэрмінаўтварэння ў бел. мове: аўтарэф. дыс.... канд. філал. навук. – Мн., 1998. – 16 с.
3. Глумачальны слоўнік сучаснай беларускай літаратурнай мовы. – Мінск: БелЭН, 1996. – 784 с.
4. Русско-белорусский политехнический словарь: в 2 ч. – Ч. 1. – Мінск: Бел. навука, 1997. – 839 с.; Ч. II. – Мінск: Бел. навука, 1998. – 807 с.